

סגור חלון

אישום: העלימו והלבינו הכנסות ממכירת כרטיסים לאירועי ספורט

האחים מנשה ואריק מור וחברת איי אנ טי סי או סרויס שבבעלותם מואשמים כי העלימו והלבינו הכנסות בסך כ-41 מיליון שקל שקיבלו ממכירת כרטיסים לאירועי ספורט ולהופעות מוזיקה, זאת באמצעות הקמת מערך חברות ברחבי העולם ואנשי-קש אלה לוי-וינריב 13/7/17

שני אחים ישראלים העלימו והלבינו הכנסות בסך כ-41 מיליון שקל שקיבלו ממכירת כרטיסים לאירועי ספורט פופולריים - ובהם המונדיאל האחרון - ולהופעות מוזיקה ברחבי העולם באמצעות אתרי אינטרנט. זאת, באמצעות הקמת מערך חברות ברחבי העולם ואנשי-קש שהסוו את מעשיהם. הכסף המולבן שימש את האחים לרכישת דירות ונכסים רבים באזור השרון, אותם רשמו על שמות בני משפחה - כך נטען בכתב אישום שהגישה פרקליטות מיסוי וכלכלה לבית המשפט המחוזי בתל-אביב נגד מנשה מור, אריק מור וחברת איי אנ טי סי או סרויס בע"מ שבבעלותם.

לשניים מיוחסות עבירות של קבלת דבר במירמה, שימוש במירמה, עורמה ותחבולה על-מנת להתחמק מתשלום מס ועבירות מס נוספות, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון, סחיטה באיומים, זיוף ועבירות נוספות.

בנוסף נאשמים בפרשה רו"ח אהוד אנזל וגלית פאר, בעלי תפקידים בחברה, בעבירות מס; וכן ג'נט מועלם (אמם של השניים) ויצחק מור (אחיהם הצעיר), בעבירות הלבנת הון.

לפי כתב האישום, החל משנת 2008 החלו האחים מנשה ואריק מור, יחד עם שותפם אייל בן-נעים, אזרח ספרדי המתגורר בברצלונה, לפעול במסגרת מערך חברות העוסק במכירת כרטיסים לאירועי ספורט פופולריים והופעות מוזיקה ברחבי העולם באמצעות אתרי אינטרנט.

לפי האישום, השלושה הקימו מערך חברות שנרשמו במדינות שונות, לעיתים בבעלות אנשי-קש. המערך תופעל על-ידי צוות עובדים שפעל ממשרדי חברת אינטיקו בנתניה ונוהל על-ידי הנאשמים, וממשרד נוסף בחו"ל. צוות העובדים הפעיל מספר אתרי אינטרנט למכירת הכרטיסים, דרכם מכרו, ללא היתר רשמי או הסכמי הפצה עם מועדוני הספורט, ההתאחדויות וארגוני הספורט השונים, כרטיסים אשר על-פי רוב כלל לא היו ברשותם טרם המכירה, אלא נרכשו על-ידי השניים מהמועדונים ומספסרים שונים רק לאחר שלקוחות אתרי האינטרנט ביצעו את ההזמנות.

לפי הנטען, אתרי האינטרנט שהפעילו מנשה ואריק מור הציגו שורה של מצגים כוזבים על-מנת להניח את דעתם של הרוכשים שהם קונים כרטיס המצוי במלאי, למושב מסוים באירוע, ואף נקטו פעולות שונות על-מנת למנוע את האפשרות שלקוחות שלא קיבלו כרטיסים יוכלו להכחיש עסקה מול חברת האשראי.

כך למשל, נטען, לעתים נשלחו ללקוחות "הודעות הרגע האחרון" (Last Call) כוזבות בסמוך לשעת האירוע, לפיהן החברה ניסתה לשווא ליצור קשר עם הלקוח על-מנת לתאם מקום איסוף, ובשל כך היא רואה את עצמה כמי שסיפקה את הכרטיס.

לפי כתב האישום, במקרים בהם לא הצליחו האחים מור ושותפם למצוא כרטיסים במחיר שישאיר בידם רווח שלא יפחת מ-30%, היו נמנעים מרכישת הכרטיסים, על אף שאלה כבר נמכרו ללקוחות על-ידם. בחלק מהמקרים התקשרו סמוך לאירוע ללקוחות על-מנת לבטל ביוזמתם את העסקה, במקרים אחרים יצרו קשר עם הלקוחות בסמוך לאירוע וביקשו מהם לשלם סכומי כסף נוספים, תוך התניה כי במקרה שלא ישולמו, הכרטיסים לא יסופקו. באופן זה ולאחר שבמקרים רבים הלקוחות השקיעו כסף רב על-מנת להגיע למדינה בה התקיים האירוע, שילמו הלקוחות סכומי כסף נוספים.

בנוסף נאשמים מנשה ואריק מור בכך שהנחו עובד בחברה להתנהל במירמה בנוגע ליכולתם לספק כרטיסים לחברות תיירות המבצעות רכישות כרטיסים גדולות ומרוכזות. הנאשמים ניהלו משא-ומתן מול חברות אשר ביקשו לרכוש בין עשרות למאות כרטיסים לאירוע המונדיאל, אשר עתיד היה להתקיים בברזיל ב-2014, תמורת מאות אלפי דולר או יורו. זאת, כשלא הייתה בידיהם זכות חוזית למול גורם רשמי כלשהו לכרטיסים כאמור. בהמשך חתמו הנאשמים על חוזים בהם מסרו כתובות בדויות, ונפגשו עם המזמינים כשהם מציגים עצמם בשמות בדויים. הנאשמים קיבלו מהחברות המזמינות את התשלומים עבור הכרטיסים, אולם במועדים המוסכמים למסירה הכרטיסים לא סופקו, והמזמינים התקשו לאתר את הנאשמים.

בנוסף, האחים מור נאשמים בכך שטרם שובו של מנשה מור לישראל כתושב חוזר, לאחר שעזב את הארץ לפני שנים בהותירו אחריו חובות כבדים לבנקים, הציגו לנציגי בנקים שונים מצגי-שווא לפיהם מנשה מור חסר אמצעים לפרוע את חובותיו. על סמך מצגים אלה הסכימו נציגי הבנקים הנושים להסתפק בתשלום מקצת החוב ולסגור את תיקי ההוצאה לפועל כנגדו, תוך מחילת חובות המסתכמת לסך כ-6 מיליון שקל.

עוד נאשמים השניים בכך שפעלו להפסקת הפעלת אתר אינטרנט מתחרה תוך שימוש באיומים והפחדות. בין היתר, נטען, שלחו השניים הודעת דואר אלקטרוני שנחתמה כביכול על-ידי חוקר בריטי מטעם המשטרה האנגלית, בה נמסר למפעילי האתר המתחרה כי כנגד החברה בבעלותם מתנהלת חקירה פלילית של היחידה המרכזית לפשעי מחשבים של משטרת אנגליה.

בהזדמנות אחרת, נטען, הגיעו השניים בליווי 4 גברים נוספים לבית הוריו של אחד ממפעילי האתר המתחרה, טענו כי הם מלווים בשוטרים סמויים, וכי עליו להתלוות אליו למשרדי חברת אינטיקו בנתניה על-מנת להוריד את האתר המתחרה מרשת האינטרנט ולהפסיק את פעילותו.

עוד נאשמים השניים בעבירות הלבנת הון, מאחר שפעלו כאמור באמצעות מערך חברות ברחבי העולם אשר חלקן נרשמו על-שם אנשי-קש, ואותן חברות החזיקו רשת חשבונות בנק ברחבי העולם, דרכם הועברו הכנסות ממערך החברות אל חשבונותיהם הפרטיים בחו"ל ומשם אל חשבונות בנק בישראל בסכום בסך כ-41 מיליון שקל. כאמור, השניים רכשו באמצעות הרכוש המולבן דירות ונכסים רבים באזור השרון, אותם רשמו על שמות בני משפחה.

הנאשמים גלית פאר ורו"ח אנזל, נטען, סייעו למנשה ואריק מור להשמיט הכנסות תוך שימוש במירמה, עורמה ותחבולה, בהתחזות כלפי הרשויות כבעלי תפקידים בחברה ומורשי החתימה בפני הרשויות, בהציגם מצג-שווא לפיו אינטיקו היא חברה ישראלית המספקת שירות לקוחות ותמיכה טכנית בלבד לחברת-האם בספרד או באנדורה, כי החברה מנוהלת על-ידם ועוד.

הפרשה נחשפה במסגרת שיתוף-פעולה בין ישראל למדינות זרות, ובראשן נסיכות אנדורה. התיק נחקר על-ידי משטרת ישראל, יחידת יהלום ברשות המסים והרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור ומנהל בידי עורכי הדין נעם עוזיאל, טל תבור ואיתי שהם מפרקליטות מיסוי וכלכלה, בסיוע עו"ד יעל ביטון מהמחלקה הבינלאומית בפרקליטות המדינה.

עו"ד גלעד ברון, ממשרד ברון ושות' – בא כח הנאשמים, מסר בתגובה: "כתב האישום מרחיק לכת ומתאר מצב דברים שעומד בסתירה למצב העובדתי בשטח. כתב האישום עוסק בניסיון לבחון את החוקתיות של פעילות עסקית לגיטימית, של קבוצה עם פעילות בינלאומית לגיטימית וחוקית, הנחשבת כמובילה בתחומה בעולם באיכות השירות, בעלת מוניטין של שנים רבות, בתחום שיווק ומסחר בכרטיסים לאירועי ספורט בעולם. כל זאת, בניסיון, אשר כפי שיתברר בהמשך הדרך, אין מחלוקת שהכרטיסים סופקו ומסופקים על פני שנים ללקוחות החברה, במתכונת עסקית מסחרית הזזה למודלים עסקיים רבים ברחבי העולם בתחומי הספורט בידור ונופש. כתב האישום אינו מזכיר את עשרות אלפי הלקוחות החדשים והחוזרים של החברה שנהנו ונהנים מאירועי ספורט ובידור ברחבי העולם. לצערנו, אין ולא יהיה מנוס מלברר את הדברים בבית המשפט".